

Худолій А.В.

гр. ІКД-17

Відокремлений структурний підрозділ Національного авіаційного університету
Слов'янський коледж Національного авіаційного університету
Науковий керівник – старший викладач Шевченко О.О.

ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ФІНАНСОВОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ

Одним з пріоритетних напрямів державної влади України є забезпечення економічного розвитку країни з метою підвищення добробуту населення, ліквідації розшарування суспільства та зростання економічного потенціалу країни.

У 2014р. Уряд схвалив основоположний документ – Концепцію реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади. Після цього був затверджений План заходів щодо її реалізації, які дали старт реформі. Реформа децентралізації дала поштовх для подальших кроків місцевих органів влади щодо вирішення болючих проблем, які протягом не одного року просто перекладались з одного на інший рівень влади.[2]

Можна довго сперечатись щодо переваг та недоліків діючої реформи децентралізації, але не можна не помітити суттєві позитивні зрушення в багатьох питаннях «на місцях».

По-перше, передача повноважень і фінансових ресурсів на до місцевих органів влади, що дозволило майже у 4 рази збільшити доходи місцевих бюджетів – з 68 млрд. грн у 2014 році до 231 млрд.грн на початку 2018 року.

По-друге, місцеві громади мають право самі вирішувати основні пріоритетні напрями витрачання коштів. Адже місцевим керівникам більш видніші проблеми свого міста, селища. Це повинно забезпечити більш раціональне та цільове використання грошових коштів.

По-третє, місцеві керівники мають звітувати громадам за всі витрачені кошти, що в свою чергу повинно забезпечити прозорість розподілу і використання грошей. Також це досягається завдяки впровадженню програми державних закупівель «ProZorro», яка унеможлиблює лобіювання інтересів окремих фірм або бізнесменів.

Але суттєвим недоліком цієї реформи є не тільки передача фінансових ресурсів, а й корупційних потоків на місця. Великі гроші – великі спокуси. Адже України займає верхні позиції у рейтингу світових держав щодо корумпованості влади. І ніхто не може дати гарантії, що у місцевого чиновника не виникне бажання «нагріти руку».

У 2015-2016 роках частка тих, хто вважає реформу потрібною, зросла з 60% до 64%. Хоча на початку її втілення цей показник був набагато меншим.

За даними дослідження, на сьогодні більше половини населення України, а саме 58%, підтримують реформу уряду. Також, протягом 2015-2016 років зросла з 19 до 46% частка населення, яке відзначає зміни на краще у своєму населеному пункті.

Адже недовіра людей до Уряду, до місцевих керівників формувалась протягом 20-ти років і, щоб переконати їх у її користі, одних слів недостатньо. Тільки коли люди побачать відремонтовані дитячі садки, утеплені будинки міста, нові тротуари і дороги, тільки тоді вони зрозуміють, що доля свого міста, своєї громади в їхніх руках.

Таким чином, на сьогодні пріоритетним є визначення розмежування повноважень і відповідальності місцевої і центральної влади. Вирішення цього питання дозволить втілити в життя реформу децентралізації набагато швидше і, насамперед, розбудувати спроможності та покращити навички управління місцевого самоврядування.

1. Буковинський С. А. Зміцнення фінансової бази місцевого самоврядування як чинник економічного зростання / С. А. Буковинський // Вісник НБУ. – 2007. – № 2. – С. 9–15. 2. Державний сайт України: Децентралізація. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://decentralization.gov.ua/>